

Disse tre er så forskellige konflikt-situationer, at hver kræver sin egen analyse og modelapparat. Rapoport's tese er dog, at man ved at akceptere – fordi det er i overensstemmelse med eget formål – et bestemt modelapparat, nemlig en matematisk udformning af situationerne, f. eks. som spilteorien, kan man konvertere kampsituationen til en debat og spillet til en debat med mere mening i.

Herefter kan man gå i gang med *teknikken*. Forf's indsats er dog mere af kritisk art end den er opbyggelig. Og det er denne kritiske filosofiske gennemgang af grundlaget for spilteorien – og dermed for essensen også i økonomiske konflikter (part II), der kan anbefales interesseret til studium.

Rapoport konkluderer – og heri kan man kun være enig – at der findes i øjeblikket ingen teori, der i sig selv kan forklare endsigse løse nogen konflikt, men der findes adskillige tilløb, der kan bidrage. Rapoport har i en række artikler beskæftiget sig med egne empiriske studier over sådanne problemer. Man ville hellere have set en konklusion herover end den megen filosofien over »The blindness og the mass« og »The ethics of debate«, som optager bogens første og sidste del.

Erik Johnsen.

Løn hver fjortende dag. Arbejdsgivernes Kontaktserie 1962. 18+20 sider.

Dansk Arbejdsgiverforenings statistisk-økonomiske afdeling har undersøgt, hvorledes andre europæiske lande udbetaler arbejds-løn. Resultatet af denne undersøgelse samt en redegørelse for erfaringerne i Danmark er nu udsendt som en lille pjece, hvori pjecen om »Jernets rammeaftale vedrørende fjorten-dages-løn er indlagt.

Fjorten-dages-løn bliver diskuteret med mellemrum, og under overenskomstforhandlingerne i 1961 var der to overenskomstområder, som fik afsluttet en aftale

med modparten, der gav adgang til indførelse af fjorten-dages-løn i virksomhederne. Disse to områder repræsenteredes på arbejdsgiversiden af Benzin- og oliebranchens arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark.

Undersøgelsen tyder på, at fjorten-dages-løn ikke er særligt udbredt uden for Skandinavien bortset fra Schweiz og Vesttyskland.

Fl. Klöcker-Larsen.

Melvin Dresher: Games of Strategy, Theory and Applications. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N. J., 1961, 184 s.

Det er en lærebog i spilteori skrevet af en matematiker. Forf. har for praktiske formål navnlig beskæftiget sig med anvendelsen af spilteorien på militære opgaver, og denne baggrund dominerer eksempelvalget. Der er dog enkelte økonomiske analogier.

Bogen starter ved begyndelsen: den grundlæggende to-personers spilmodel med minimax-løsningen og de derved karakteriserede optimale strategier. Der gøres meget ud af selve løsningsmetodikken både for normalisere, men navnlig for ekstensive spil.

Særlig interessant er Dreshers behandling af spil med uendelig mange strategier og deres løsning, medens kapitlerne om tids-dueller og taktiske luftkrigsspil har mere specifik interesse for udøverne af sådanne.

Bogen vil ikke være særlig let tilgængelig for økonomer, men de første 73 sider giver et afrundet billede af grundtrækene i den matematiske spilteori.

Erik Johnsen.

Martin Shubik: Strategy and Market Structure. Competition, Oligopoly, and the Theory of Games. John Wiley & Sons, London 1959. 387 s.

Af de forsøg der har været på at sam-